

WADDENEXCURSIE 2008

De jaarlijkse waddenexcursie gaat dit jaar weer naar een vertrouwde bestemming: het bij velen zeer geliefde eiland **Vlieland**, waar wij het weekend van 19 t/m 21 september zullen doorbrengen in vakantieverblijf **Twest Endt** op de grens van dorp, duin en wad.

We vertrekken vrijdag aan het eind van de middag en hopen zondagavond weer thuis te zijn. Voor de zaterdag en zondag worden fietsen gehuurd.

Het traditionele waddenweekend is altijd een van de hoogtepunten uit het verenigingsjaar en biedt naast de waarneming van talloze vogels, planten, vlinders en paddestoelen ook de mogelijkheid met de eigen leden nader kennis te maken.

De meer deskundige leden willen hun kennis daarbij graag delen met de nog beginnende waarnemer.

U begrijpt deze kans mag u niet voorbij laten gaan. Meldt u daarom snel aan – het maximum aantal deelnemers is ca.35 – bij voorkeur **voor half juli** door overmaking van een bedrag van € **85.00** op rekeningnummer 2573795 ten name van Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming Noordwijk onder vermelding van Waddenexcursie 2008 en uw naam.

Uw aanmelding is pas definitief na overmaking van het betreffende bedrag.

Om de organisatie soepeler te laten verlopen wil ik u vragen zich bij voorkeur ook per **e-mail** bij mij op te geven.

Voor zover van toepassing ontvang ik daarbij graag de volgende gegevens:

- Wilt u chauffeur zijn (vergoeding benzine / parkeerkosten)
- Vertrekt u op eigen gelegenheid naar de boot (beperkte vergoeding vervoerskosten)
- Neemt u uw eigen fiets mee naar Vlieland

Koene Vegter
Golfweg 39, 2202 JH Noordwijk
071-3615044
koenevegter@planet.nl

Over houtwormen en braakballen

Hoe vergaat het de secretaris

“Wie is die mevrouw die foto’s maakt?” vraagt een aantal leden aan voorzitter Peter Spierenburg, terwijl ik enkele foto’s maak van orchideeënkenner Bert Broekhuis en zijn publiek. NENS, de lokale omroep, heeft gevraagd om een verslag van Broekhuis’ lezing voor de Kabelkrant. En aangezien pers & publiciteit taken zijn van de secretaris, stond ik die foto’s te maken. Maar het is me wel duidelijk dat ik ook nog wat aan mijn eigen publiciteit moet werken.

Inmiddels draai ik al meer dan een half jaar mee en in de Algemene Ledenvergadering van maart ben ik officieel benoemd. Ik voel me al behoorlijk thuis bij de vereniging en ben ook al wat wijzer geworden. Vooral tijdens de eerste vergaderingen kwam ik nog wel eens voor verrassingen te staan.

De dingen zijn niet altijd wat ze lijken. Als je in het Jan Verwey Natuurcentrum nietsvermoedend een kuipje Bona opentrekt, kun je zomaar een braakbal tegenkomen.

Of zoals tijdens mijn eerste (proef)vergadering. Agendapunt 4. Kalmpjes meldt Ineke van Dijk dat ze de uil in de vriezer heeft gedaan. Niemand reageert. Ik vraag me verbijsterd af waar ik terecht ben gekomen? Medebestuurder Ruurd Eisenga moet lachen om mijn niet begrijpende blik. Dan blijkt dat onze opgezette Oehoe last heeft van houtwormen. Enkele andere vogels hebben er waarschijnlijk ook last van. En dé manier om daarvan af te komen is de vogels enkele maanden in de vriezer te zetten. We hebben dus een schema welke vogel wanneer in de vriezer moet. Aha.

Standaard staan ook 'beleidsissues' op de agenda van de bestuursvergadering. Daar heb ik nog weinig kaas van gegeten. Hoe zit bijvoorbeeld de lokale politiek in elkaar? En hoe werkt een inspraakprocedure, zoals nu bij de strandnota? Het is me inmiddels wel duidelijk dat er doorlopend

beleidsissues zijn, waar je als vereniging een vinger aan de pols moet houden. Gelukkig zijn mijn medebestuurders daar goed in thuis.

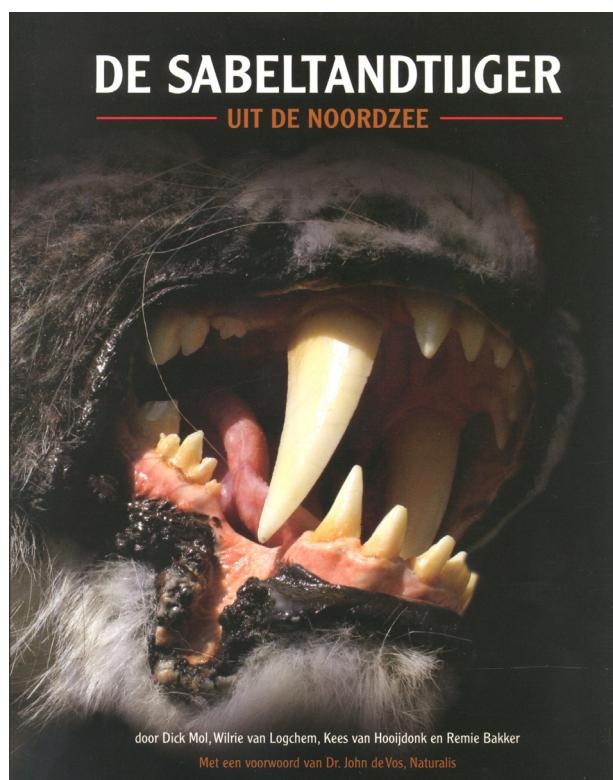
Franciska Faber

Nieuw in de Jan Verwey Bibliotheek

Dick Mol, Wilrie van Logchem, Kees van Hooijdonk & Remie Bakker 2007.

De Sabeltandtijger uit de Noordzee.

Uitg. Drukkware. 158 p. Prijs € 39,50.

Op 16 maart 2000 wordt door de Urker viskopper UK33, in het gebied van de Bruine Bank in de zuidelijke Noordzee, een bijzonder bot opgevist. De bemanning is wel gewend aan het opvissen van botten. In dit deel van de Noordzee worden regelmatig allerlei botten van uitgestorven dieren opgevist. Ook deze keer worden alle botten verzameld in een kist, die bij thuiskomst in Urk door Klaas Post, verzamelaar en verbonden aan het Natuurhistorisch Museum van Rotterdam, wordt opgehaald. Het kaakfragment dat Post in de kist aantreft, blijkt bij nader onderzoek afkomstig te zijn van een sabeltandtijger *Homotherium latidens*. Fossiele overblijfselen van deze soort zijn in Europa erg zeldzaam. De sensatie neemt nog toe als blijkt dat dit kaakfragment 'slechts' 28000 jaar oud is. Tot nu toe werd aangenomen dat de

sabeltandtijger al 300.000 tot 400.000 jaar geleden was uitgestorven.

De naam sabeltandtijger is algemeen bekend, maar de auteurs maken duidelijk dat dit roofdier weinig met de ons bekende tijger te maken heeft. In het boek wordt daarom meestal van sabeltandkat gesproken.

Dat over zo'n betrekkelijk klein botfragment (niet groter dan een volwassen hand) een heel boek kan worden geschreven, wordt natuurlijk veroorzaakt door het belang van deze vondst, maar komt ook voort uit het aanstekelijke enthousiasme van de auteurs om zoveel mogelijk over deze vondst te vertellen. Het boek blinkt uit in eenvoudig taalgebruik en is zeer toegankelijk geschreven. De lezer wordt als het ware de paleontologie (de wetenschap die zich bezig houdt met overblijfselen van uitgestorven organismen) ingezogen. Veel aandacht gaat uit naar de omgeving waarin de sabeltandkat leefde. Hoe zag het landschap er in de zuidelijke Noordzee toen uit. Welke dieren kwamen de sabeltandkat op zijn zwerftochten tegen? Zo maakt de lezer kennis met de Mammoet Steppe waarin soorten als de zuidelijke mammoet, de mastodont en de steppewisent leefden. Uitgebreid wordt ingegaan op de Noordzee als rijke vindplaats van duizenden botten van uitgestorven dieren. Hierna komen ook andere beroemde vindplaatsen aan bod zoals de asfaltputten bij Los Angeles.

Het op A4-formaat in stevig koft uitgegeven boek is rijk geïllustreerd met foto's en tekeningen. Daarbij zijn ook prachtige tekeningen, waarop de sabeltandkat als in een 'artist impression', rondsluipend in een landschap zoals dat er, naar de voorstelling van de auteurs, 28000 jaar geleden uitzag. De lay-out is uitermate afwisselend en schiet soms door als de leesbaarheid van de tekst er onder lijdt. Een wit lettertje op een zwarte ondergrond leest niet prettig, maar is nog wel duidelijk. Anders wordt dat met kleine, zwarte lettertjes op een donkergekleurde ondergrond waarbij de lamp hoger gedraaid moet worden om de tekst nog te kunnen lezen. Dit zal evenwel (terecht!) niemand weerhouden dit bijzondere boek aan te schaffen.

Jelle van Dijk